

Boyoma

Driemaandelijks Nieuwsblad van
Kisangani vzw

België-Belgique
P.B.-P.P.
3720 Kortesseem
BC1813

april-mei-juni 2006

Afgiftekantoor: 3720 Kortesseem
P209455

bezoek onze website
<http://www.kisangani.be/>

Kisangani vzw, Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

Nr 16

COLOFON

Boyoma
driemaandelijks nieuwsblad
nr 16 jaargang 5 - 2006
april-mei-juni 2006

Verantwoordelijke uitgever:
Hugo Gevaerts
Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

Kisangani vzw
Rurale Ontwikkeling in D.R.Kongo

Zetel en Kantoor:
Bronstraat 31, 3722 Kortesseem
tel. 011 37 65 80
fax 011 37 71 97
e-mail kisanganivzw@gevaerts.be
bank 235-0352426-37

Web: <http://www.kisangani.be/>

Foto's: Greet Boets, Hugo Gevaerts,
Roger Huisman, René Ngongo, Manja
Scheuermann, Kris Smet en Guy Goos-
sens (Belgische Senaat).

Dit kwartaalblad wordt verzonden aan
geïnteresseerden. Indien u dit blad niet
meer wenst te ontvangen, gelieve het
ons dan te laten weten.

Wie BOYOMA elektronisch wenst te
ontvangen, kan dit melden aan:
kisanganivzw@gevaerts.be
Vermeld of u ook de gedrukte versie
wenst.

Contact Provincie Antwerpen

Alain Vandelannoote
Caronstraat 102, 2660 Hoboken
tel. 03 830 51 41
e-mail antwerpen@kisangani.be

Contact Brabant

Wouter en Rina Gevaerts-Robben
Bloemstraat 47, 3211 Binkom
tel. 016 63 25 58
e-mail brabant@kisangani.be

Contact Limburg

Hugo en Manja Gevaerts
Bronstraat 31, 3722 Kortesseem
tel. 011 37 65 80
e-mail limburg@kisangani.be

Contact Oost-Vlaanderen

Rik en Lut De Raedt-Van Laeken
Ten Ede 82, Erwetegem
tel. 09 360 82 47
e-mail oost-vlaanderen@kisangani.be

Contact West-Vlaanderen

Erik Nollet
D.Mergaertstraat 11, 8800 Roeselare
tel. 051 25 19 01
e-mail west-vlaanderen@kisangani.be

Contacten Kisangani

Dieudonné Upoki
e-mail ddupoki2@yahoo.fr

Pionus Katuala

e-mail pionuskatuala@gmail.com

Contact Kinshasa

René Ngongo
e-mail renengongo2002@yahoo.fr

Kunnen wij een droom waarmaken?

Gezond en duurzaam voedsel voor zoveel mogelijk mensen in Kisangani: dat was het oorspronkelijk doel van onze vzw. Het model om die landbouwmethoden uit te dragen, lag voor de hand: productie op de faculteit Wetenschappen van de Universiteit van Kisangani als voorbeeld voor heel de bevolking van de stad.

Om dit model uit te breiden, hebben we geld nodig. Wie minimum 30 euro stort, krijgt een fiscaal attest, waardoor de Belgische Staat meebetaalt.

Ons landbouwmodel werkte van 1995 tot 1998 met steun van Rotary International en van 1997 tot 2002 met steun van de Universiteit Hasselt-Vlaamse Interuniversitaire Raad. We kregen ook grote financiële steun van een groep zakenmensen.

Eerder al hebben we de vijf onderdelen van dit project op de faculteit en in de omgeving van Kisangani voorgesteld:

1. De akkerbosbouw (Simi Simi

en Masako) plus tuinbouw (faculteit)

2. De visteelt (Ngene Ngene)

3. De kweek van varkens, kippen, konijnen (faculteit)

4. De rijstteelt (Djubu Djubu)

5. Het eiland Mbiye (kweek en teelten en bescherming van het woud).

Sinds 2000 heeft ieder onderdeel een eigen budget van 1.500 \$ per maand. Dit budgettaire stramien ziet er hetzelfde uit voor ieder deelproject. In totaal bedraagt ons maandelijks budget 7.500 \$ (vijf maal 1.500 \$). Tel hierbij 500 \$ voor de bananenteelt en we zitten aan een budget van 8.000 \$ per maand.

Hoewel er nu meer mensen in het project werken, gebeurt de basisproductie nog altijd op de terreinen van de faculteit en blijft de uitbreiding naar de bevolking (de zogenaamde vulgarisatie) beperkt tot een minimum.

Sinds enige tijd werken we op voorstel van de medewerkers in Kisangani ook met een school in Batiamaduka, een deelgemeente van Kisangani. Hiervoor hebben we echter geen apart budget.

Onze medewerkers in Kisangani stellen nu voor om in elke gemeenschap (Masako, Ngene Ngene, Simi Simi, Batiamaduka, het eiland Mbiye) een volledig geïntegreerd landbouwmodel uit te bouwen.

Voor elke gemeenschap betekent dit de aanleg van eigen velden met hagen als groenbemesting, met vruchtbomen, met groenten, in combinatie met de kweek van varkens, konijnen en kippen. Composteren en bemesten spelen hierin een belangrijke rol. Daarnaast willen we, waar mogelijk, visvijvers en meteen ook rijstvelden aanleggen.

Dit werk is al bezig: in Masako en Ngene Ngene worden velden klaargemaakt en varkens gekweekt binnen een omheining. In Simi Simi willen we ook varkens en wellicht een visvijver. Op het eiland Mbiye zijn er velden maar moeten er meer dieren komen. Hier zijn geen vijvers nodig, want de bevolking heeft er meer vis dan in de stad.

In Batiamaduka willen we met heel het dorp hetzelfde doen zoals we met de school reeds bezig zijn. Dit wil zeggen velden met groenbemesting en kweek van

varkens en konijnen (zie Boyoma nr. 8 van februari 2004; zie ook op de website <http://www.kisangani.be>).

We willen echter niet overhaast te werk gaan.

Dit nieuwe, zesde onderdeel van onze werking is goed voor een budget van 2.000 dollar per maand of 20.000 euro per jaar.

Jaarlijks stuurt de vzw ongeveer 80.000 euro (96.000 dollar of 12 maal 8.000 dollar) naar Kisangani. Deze som bijeenbrengen is een titanenwerk, vooral omdat de steun van enkele grote donoren gedaald is.

Maar dit kan onze ambities niet intomen. De volgende vijf jaar willen we de projecten steunen met 100.000 euro per jaar, dit is 20.000 euro meer dan de vorige jaren.

U kunt ons helpen bij het zoeken naar nieuwe mensen of groepelingen die minstens 30 euro kunnen overschrijven op onze rekening. Dit klinkt veeleisend, maar iedere euro voor onze projecten helpt een mooie droom in Kisangani waarmaken.

Hugo Gevaerts

Colloquium : Van de Aarde tot de Mens

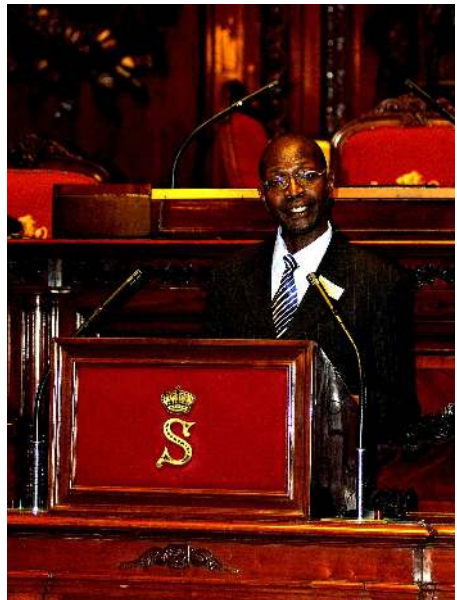
Het landbouwkundig onderzoek en de ontwikkelingssamenwerking.

Wat was onze bijdrage aan dit Colloquium?

Hoe kunnen we de resultaten van het landbouwkundig onderzoek maximaal aanwenden om op wereldvlak de armoede te verminderen en het leefmilieu te beschermen? Hoe kunnen we de Belgische politieke wereld en publieke opinie bewustmaken van het belang van het internationaal landbouwkundig onderzoek en van de Belgische projecten in dit verband?

Dat zijn de vragen die aan bod kwamen op dit colloquium dat de *Senaat* samen met de *Directie-Generaal Ontwikkelingssamenwerking (DGOS)* en de *Consultative Group on International Agricultural Research (CGIAR)* organiseerde. CGIAR is een strategisch verbond van landen, internationale en regionale organisaties en privé-stichtingen die internationale landbouwonderzoekscentra ondersteunen en wetenschap ten voordele van de armen mobiliseert.

Het was 2 mei 2006 en Prof. Benoît Dhed'a Djailo van de Faculteit Wetenschappen van Kisangani nam er aan deel. Gedurende jaren was Prof. Dhed'a de coördinator van onze projecten in Kisangani. Hij was het enige pannelid als vertegenwoordiger uit een ontwikkelingsland.

©: Guy Goossens, Belgische Senaat

Vanuit de Belgische politiek waren actief Anne-Marie Lizin, voorzitter van de Senaat, Pierre Galand, senator, Sabine Laruelle, minister van Middenstand en Landbouw, Mevrouw Sabine de Bethune, senator; Martine van Dooren, directeur-generaal sprak vanuit DGOS; Ian Johnson, voorzitter, en Francisco Reifschneider, directeur, spraken beide voor de CGIAR; Emile Frison en Benoît Dhed'a Djailo spraken over het wetenschappelijk onderzoek in de landbouw en de toepassingen ervan.

Ik doe een poging hieronder enkele dingen mee te geven die in mijn ogen belangrijk zijn.

Voor de arme bevolkingsgroepen hangen af van landbouw. 842.000.000 mensen op onze aardbol leiden dagelijks honger: vooral vrouwen en kinderen. Wanneer de opbrengst van de oogst met 10 % toeneemt vermindert de armoede met 9 %. Wij hier in het noorden, beseffen niet meer in welke overvloed we leven. De CGIAR, opgericht in 1971, kan helpen de landbouwgroei te bewerkstelligen.

Om de millenniumdoelstellingen van 2015 te bereiken moet de landbouwproductie toenemen,

maar met behoud van de rijkdom aan natuur. Het wetenschappelijk onderzoek kan helpen om de landbouw te doen evolueren, om de landbouwer te helpen het geheel "land-milieu" te kunnen beheren. De grootste uitdaging ligt op dit moment in het Afrikaanse sub-sahara gebied.

Bij het wetenschappelijk onderzoek worden de voedingsgewassen voor de armen dikwijls terzijde gelaten: t.t.z. er gebeurt onderzoek op de katoenstruik, op de koffiestruik, op de theestruik, maar te weinig op de plaatselijke teelten. De kloof tussen industriële en familiale landbouw is enorm. We moeten meer focussen op kleine familiale landbouw.

Landbouwonderzoek moet ingebed worden in de armoedebestrijding.

Een probleem is dat landbouwers b.v. enkel katoen telen als monocultuur, al houden zij er weinig winst aan over, veel minder dan vroeger. Het zijn enkel zij die diversifiëren die zich werkelijk overeind kunnen houden.

In de D.R.Kongo leeft het grootste deel van de bevolking van een armzalige landbouw. We moeten de resultaten van het wetenschap-

©: Guy Goossens, Belgische Senaat

pelijk onderzoek ter beschikking stellen van de gewone boer en zorgen dat de gewone boer die resultaten ook toepast.

Op dit colloquium werd vermeld hoe belangrijk het onderzoek van Belgische onderzoekers is en men verwees naar Prof. E. Tollens. Maar vooral is er meerdere malen verwezen naar het belangrijke werk van Prof. E.De Langhe: zijn onderzoek en toepassing van dit onderzoek op de "banaan". Prof. Benoît Dhed'a, van de Faculteit Wetenschappen van Kisangani is een leerling van Prof. E.De Langhe en zijn opvolger Prof. R.Swennen was de doc-

toraatpromotor van Prof. Benoît Dhed'a Djailo. Deze groep mensen blijft samenwerken. Onze lezers kennen Prof. Dhed'a van zijn bijdragen in ons tijdschriftje Boyoma (nrs 7 - 12 - 13) en op onze website. Prof. Dhed'a vermeldde in zijn uiteenzetting de bijdrage die de Faculteit Wetenschappen van Kisangani levert aan de toepassing van het wetenschappelijk onderzoek in de plaatselijke landbouw. (Onze lezers weten dat dit thans gebeurt met overgrote steun van Kisangani vzw, t.t.z. van u allen).

Manja Scheuermann

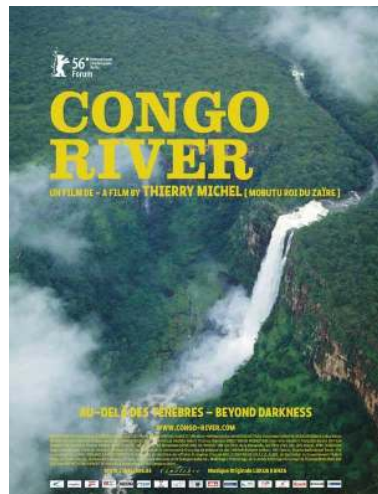

De Kongo stroom, René Ngongo en het woud

“Erik, ge moet de documentaire ‘Congo River’ van Thierry Michel zien. Echt de moeite!” Aan dit bevel van Manja, Hugo’s vrouw, valt te gehoorzamen. Even later kwam Wilfried, een bevriend landbouwkundige, ook besmet door de Kongomicrobe, met zijn Kaatje bij ons aanbellen. Reden van hun bezoek: De ‘Congo River’. “De film speelt in Gent en ge moet hem zien”. Mijn echtgenote ging kijken met de dochter. Het enthousiasme kon niet op: ge MOET...Er was geen houden aan, ik moest met Magda de trein op, richting Gent...

Inderdaad een must. De beelden van 32 jaar geleden kwamen terug. We voeren toen van uit Kinshasa stroomopwaarts naar Bumba. Om nooit te vergeten. Die machtige, prachtige vloed waarbij onze lieve Schelde en Maas maar beekjes lijken. Die drijvende cité vol mensen. Dit te mogen aanschouwen en mee be-

leven is ons steeds bijgebleven. Maar wat we nu zagen in de film bezorgde ons kippenviel. Een boot duwde vier platte schuiten waarop honderden mensen met geiten, varkens, kippen en bagage zaten opeengepakt. Er was veel minder ruimte, dan toen, om te bewegen. Toch gelukten de Lokelevrouwen het om handel te drijven met de in prauwen aanmerende oeverbewoners. Ook werden beelden getoond van mensen aan wal die getuigden over vreselijke dingen die ze meegemaakt hadden tijdens de bezetting door verschillende legerenheden.

We zagen op een zandbank een oud schip vastliggen, overladen met dikke bomen gerooid uit het oerwoud rond Isangi. De kapitein besloot te helpen en poogde het los te trekken van het zand. Het mocht niet baten. Pas drie maanden later is het bij hoog water losgeraakt. Wat zou onze vriend René Ngongo daarover zeggen? Dat het maar een klein probleem is voor die grote maatschappij die (dat weten we intussen) er ten onrechte reuzen van bomen rooit. Dat het een groter probleem is voor de eigenaar van de oude boot die, door dit oponthoud, groot verlies lijdt. Maar dat het een immens probleem is voor Kongo en Afrika wanneer ongeordend het woud wordt uitgedund. Dat zou René zeggen en nog veel meer.

In de documentaire blijven de beelden niet op de stroom gefocust en durft men wel een paar honderd kilometer afwijken om de vervallen paleizen van wijlen President Mobutu te bekijken. Vergane glorie...Waarom zou ik dan niet mogen afwijken van de documentaire om even René in het script te brengen, de man die zeker niet vergaan is, maar wel

eer en glorie verdient. Wie is hij?

Ik heb het geluk gehad René te mogen ontmoeten in Goma, Kisangani en België. Deze bioloog, oud student van Hugo Gevaerts, heeft mijn hart gestolen. Onopmerkzaam brengt hij alles in beweging. Zonder zich te haasten

komt hij overal op tijd. Soms zou je denken dat hij op twee plaatsen tegelijk is. Schrok ik mij een aap: een Kongolese kennis vertelde mij zonder verpinken dat René hem opbelde van uit Kinshasa en tegelijk cursus aan het geven was in Kisangani... René verheft nooit zijn stem. Communicatie is zijn sterkte, steeds twee gsm's op zak (tegen dat hij op twee plaatsen tegelijk moet zijn).

Veel is hij op reis en toch neemt hij tijd voor zijn gezin. Naast vrouw en kinderen wonen nog heel wat familieleden mee, die ook eten en drinken. Iedereen heeft een taak te vervullen. Bij hem thuis, in Kisangani (nu woont hij in Kinshasa), liet hij een versleten wagen opknappen om deze later als taxi te verhuuren. Zijn tuin stond vol groenten en wat verder kweekte hij varkens. Deze man is minzaam, gastvrij, diep religieus, verdraagzaam, sociaal bewogen en milieubewust.

Over dat laatste wil ik wat meer uitweiden.

René Ngongo Mateso, licentiaat biologie, is de coördinator van O.C.E.A.N. (Organisation Concertée des Ecologistes et Amis de la Nature), een organisatie van ecologen en natuurvrienden en waaraan studenten van de universiteit in Kisangani meewerken. In diverse Europese landen vraagt hij de aandacht voor de ecologische ramp die de oorlog in zijn land aanricht. Buurlanden steunen gewapende rebellengroepen in Oost Kongo enkel en alleen om controle te krijgen over natuurlijke bronnen. Met VN-soldaten heeft René de oostelijke regio Ituri bezocht. Waar een

paar jaar geleden nog oerwoud was, zag hij een rotswoestijn. De grote bomen waren verkocht in Uganda aan Aziatische handelaars.

Maar in de rest van Kongo opereren grote maatschappijen die onterecht hardhout kappen. René Ngongo heeft gezag, kennis en moed om daar tegen in te gaan. De bomen op de vastgelopen schuit die we zagen in de documentaire film 'Congo River' werden gerooid in de streek van Isangi, 120 km stroomafwaarts van Kisangani. Over de firma die

zich aan het woud vergrijpt weet René veel te zeggen. De firma verkreeg een concessie in die regio voor de uitbating van 235.000 ha woud. Maar deze was strijdig met het moratorium op nieuwe concessies, afgekondigd op 14 mei 2002., een moratorium dat er kwam op voorstel van de Wereldbank, mede dank zij de inzet van René Ngongo Mateso. Op 15.09.04 hebben de chefs van de drie volksgemeenschappen aldaar een protocol getekend. Doch de firma zelf plaatste geen handtekening. Hij zwijgt niet en heeft een lange lijst klachten.

Door het gelobby van René en de druk van de Wereldbank heeft president Joseph Kabila een decreet ondertekend dat het moratorium van 2002 verlengt. Concessies die de regels en wetten niet naleven worden verworpen. Er is hoop. Dank zij René. Alleen als we blijven geloven in mensen als hij, zal het tij keren. Dit is een voorbeeld om te volgen!

Maar laat ik terugkeren naar de "Congo River".

Wie meer wil weten over René Ngongo kan zijn naam intikken op Google.

"Congo River" zal uitgebracht worden op DVD.

Genoten heb ik van de prachtige beelden. Ook was ik diep geraakt door het zien van leed door oorlog en ziekte gebracht. Wat mij het meest is bijgebleven was de gelukzaligheid van de kapitein die via zijn gsm te horen kreeg dat zijn derde kindje, een zoon-tje, geboren was. Hij straalde als een tropische zon en bracht een ode aan zijn vrouw. Zijn bevestiging dat hij leven had doorgegeven overtreft de ellende dat zijn volk moet meemaken. Spontaan werd er gefeest en gedanst.

De vrouwen op de boot loofden zingend en wiegend zijn mannelijke kracht. En ik bezing lovend de inzet van mensen in Kisangani en van u lezers die met hen solidair zijn.

Erik Nollet

VRAGENBUS

Regelmatig krijgen we vragen van mensen die geïnteresseerd zijn in Kisangani en in de projecten die Kisangani vzw steunt. Het zijn vragen over de bevolking, het klimaat, de leefomstandigheden, de evolutie van het project, ...

Om een antwoord te geven op die vragen beginnen we

deze rubriek.

Wil u iets weten over Kisangani, de regio, de projecten?

U kunt bij ons terecht:

- per e-mail info@kisangani.be
- per brief Kisangani vzw
Bronstraat 31
3722 Kortesseem

Wij zullen dan uw vragen beantwoorden in één van onze volgende nummers.

1. Kisangani: welke oppervlakte heeft de stad? Op welke hoogte ligt ze? Hoe is de verhouding bos, water, ...? Aantal inwoners, welke stammen, welke talen?

Kisangani beslaat een oppervlakte van ongeveer 50 km² met een bevolking van ongeveer 600.000 inwoners. Kisangani ligt aan de Kongo-stroom op 457 m boven de zeespiegel. Op een tiental km ten westen van de stad vloeit de

Tshopo in de Lindi en samen monden de Lindi en de Tshopo in de Kongo-stroom uit. Op de waternivalen van de Tshopo-rivier

werd in de jaren 50 van de vorige eeuw de hydro-elektrische centrale gebouwd.

Het woud is afgekapd in een weide omgeving. Stukken woud bevinden zich hier en daar op een twintigtal kilometer (zie kaart blz 19).

Kisangani is de hoofdplaats van de Oost-Provincie en is ingedeeld in zes gemeenten: Kabondo, Kisangani, Lubunga, Makiso, Mangobo, en Tshopo.

Het hele gebied wordt hoofdzakelijk bewoond door de Bakumu;

langs de rivier wonen de Lokele en de Topoke, in het zuiden en in het zuidoosten vindt men de Balengola en, vanaf de watervallen op de Kongo stroom, de Wagonia, die hun naam gaven aan de watervallen.

Er worden meerdere talen gesproken: het Swahili zit hier aan zijn westelijke grens (Tipito Tip), het Lingala aan zijn oostelijke grens. Elke inwoner van Kisangani spreekt dan ook minstens drie talen: het Frans (op school), het Lingala, het Swahili en dikwijls nog de taal van hun eigen stam.

Swahili, Lingala en Frans zijn alle drie voertalen. Iedere bevolkingsgroep, Bakumu, Lokele, Topoke, Wagonia heeft zijn eigen taal.

§

2. Welke temperaturen zijn er, wanneer wordt het licht en donker, zijn er seizoenen zoals lente, zomer, herfst, winter?

In het woud onder de bomen is het altijd 23°Celsius en 97 % relatieve vochtigheid: dag en nacht het hele jaar door.

praktisch nooit onderhouden. Ze bevat drie turbines, waarvan één reeds lang buiten gebruik is en waarvan er twee versleten zijn. Het is vooral de isolatie van al de wikkelingen die versleten is. Tijdens de verschillende "oorlogen" in het jaar 2000 werden ook de koelinstallaties zwaar beschadigd. Dank zij de Belgische Samenwerking wordt heel de centrale nu hersteld.

Een tweede oorzaak van al die pannes zijn de kabels en de bedrading in de stad. De omvang van het elektriciteitsnet en het aantal gebruikers zijn gestegen sinds de onafhankelijkheid, de kabels zijn daar niet tegen bestand en lopen dus warm en smelten. Er worden steeds opnieuw herstellingen uitgevoerd ook aan de kabels die in de grond liggen, maar er is geen fatsoenlij-

ke isolatie voorhanden, zodat bij hevige regenval de stroom uitvalt.

In de huizen zelf zijn de elektrische installaties versleten en ook de aansluitingen zonder aangepaste zekeringen laten veel te wensen over.

Een volgende oorzaak is dat er gedurende de lange stroomonderbrekingen kabels gestolen worden en dat zelfs de olie uit de transformatoren, die overal in de stad verspreid staan, ook gestolen wordt zodat die transformatoren niet meer gekoeld worden en die wikkelingen ook smelten. Nieuw-

we wisselstukken en de juiste olie zijn niet voorhanden en de herstellingen zijn dus altijd heel voorlopig.

Het waterleidingswater in de kraan wordt vanuit de rivier de Tshopo opgepompt en gezuiverd. Indien de stroom uitvalt, komt er ook geen water uit de kranen. Ook de pompen die het water naar de watertorens moeten brengen zijn niet meer in goede staat. Vele waterleidingsbuizen in de stad zijn lek of de kranen blijven open staan zodat de druk in de buizen nooit op peil blijft.

§

4. Leven er nog wilde dieren in en rond Kisangani?

Wilde dieren komen niet meer voor in een straal van ongeveer 50 km. Er zaten 30 jaar geleden nog verschillende soorten kleine antilopen in het woud en ook allerlei apen, daarnaast een everzwijn, een stekelvarken en natuurlijk vele katachtigen, ook genetkat, ook langoesten en dikke ratten en eekhoortjes. Ook olifanten, bosbuffels en grote antilopen (Bongo en Situtunga) kwa-

men voor, die vindt ge nu zelfs niet meer op 100 km van de stad. Nu zitten er enkel nog ratten en muizen.

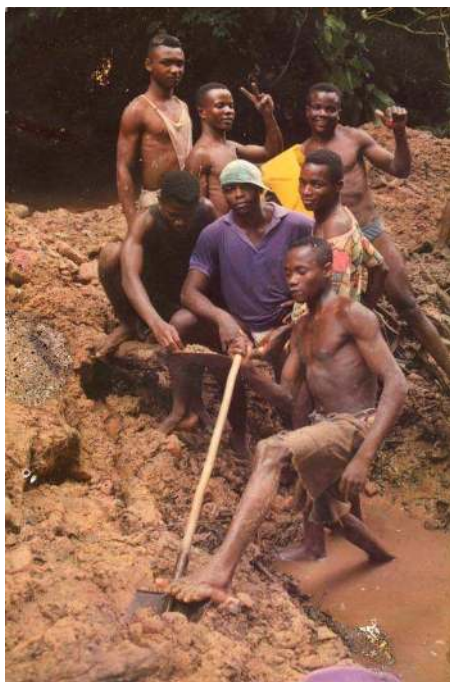
Waarom:

De gewapende conflicten van de voorbije tien jaar hebben ook gevolgen gehad voor de hele fauna. Gedurende die periode zijn veel oorlogswapens in handen gevallen van stropers die ze gebruiken om wilde dieren af te slachten. Op de markt van Kisangani verkoopt men zelfs geboucaneerd OKAPI-vlees.

Gedurende die oorlogsperiode

werden er in het binnenland meer en meer mijnen artisaan ontgonnen (vooral goud en diamant). Dit gaat nu nog verder. Deze delvers voeden zich hoofdzakelijk met wild.

Dit alles legt uit waarom er nog zo weinig wild is tot in de wijde omgeving rond Kisangani.

Vergeet niet!

Fiscaal Attest

U krijgt een fiscaal attest voor
GIFTEN VANAF € 30,00.

Dit attest wordt aan u verzonden einde februari. Voor giften gedaan in 2006 ontvangt u dus een fiscaal attest in de loop van februari 2007.

U kunt daarvoor storten op de rekening van

Kisangani vzw
Bronstraat 31
3722 Kortesseme
rekening nr 235-0352426-37.

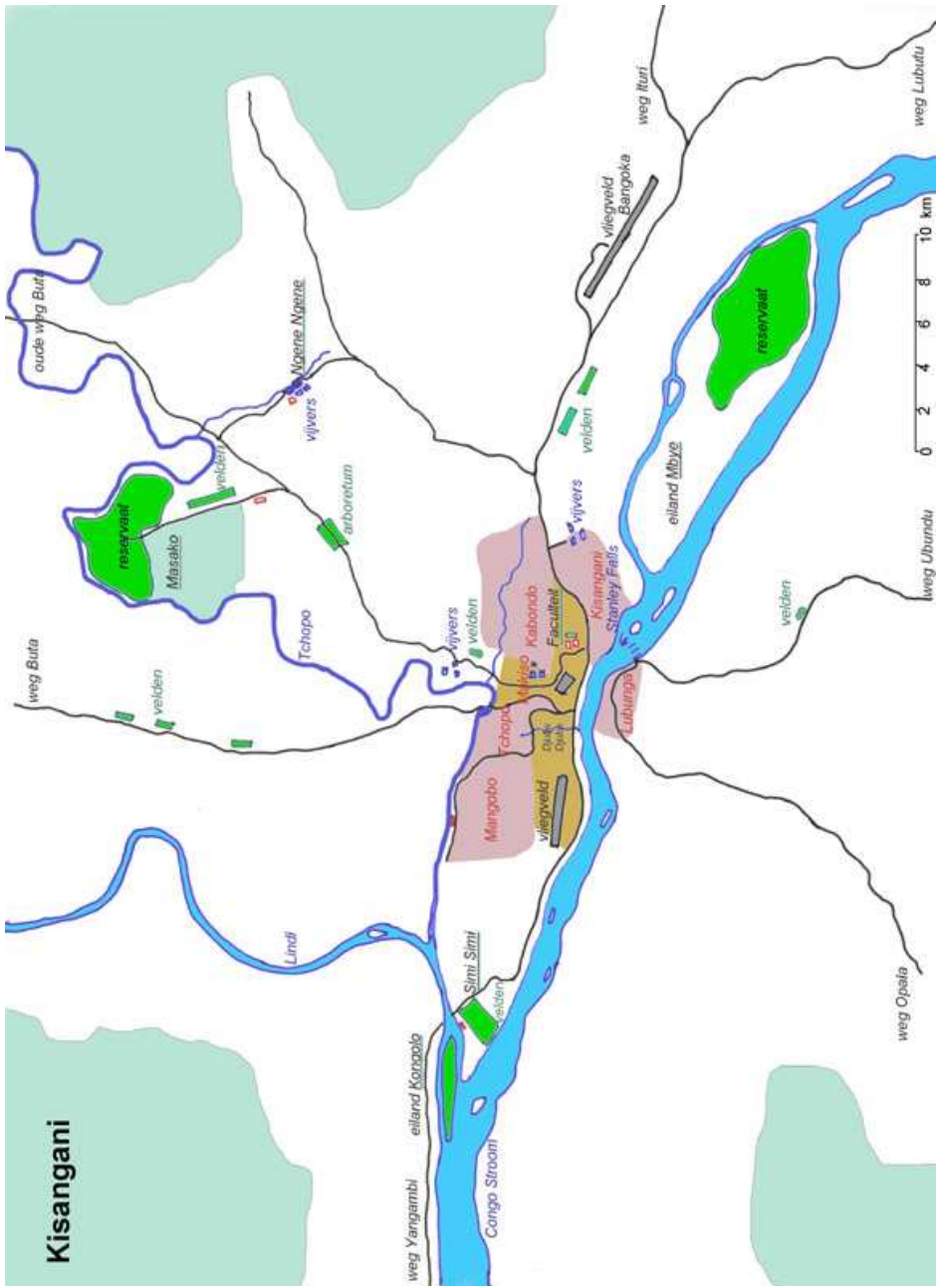
Vertel het voort!

Ons Aanbod

Voor geïnteresseerden kunnen wij altijd een interessante avond of namiddag verzorgen met voordracht en beelden over Kongo. Er zijn vele onderwerpen mogelijk: geschiedenis, politiek, flora en fauna en natuurlijk ontwikkelingshulp met onze projecten in Kisangani.

We gaan spreken in het hele land: voor verenigingen, voor Service Clubs, in scholen (de verschillende netten en graden), op feestvergaderingen...

onze projecten in Kisangani krijgen steun van

VELE SCHENKERS

LOTUS BAKERIES nv

LEYSEN HUMANITAS

